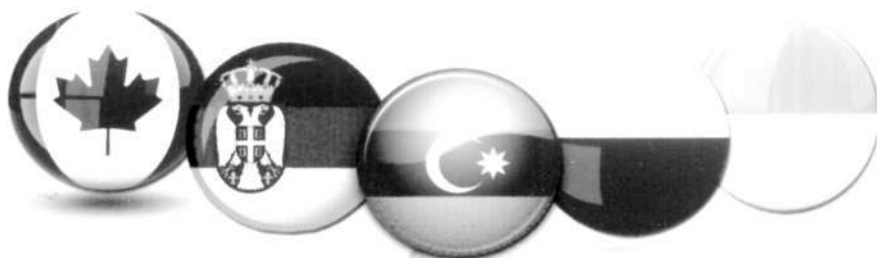

ЦЕНТР СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІКИ «НАВЧАННЯ БЕЗ КОРДОНІВ» (КАНАДА)
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «СОБОРНІСТЬ» (УКРАЇНА)
СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ (УКРАЇНА)
ЛУГАНСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ
ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ (УКРАЇНА)
МБО «КОНСОРЦІУМ ІЗ УДОСКОНАЛЕННЯ
МЕНЕДЖМЕНТ-ОСВІТИ В УКРАЇНІ» (СЕУМЕ) (Україна)
ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА (УКРАЇНА)
ДЗ «ЛУГАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ» (УКРАЇНА)
БАКИНСЬКИЙ ІСЛАМСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (АЗЕРБАЙДЖАН)
УНІВЕРСИТЕТ М. НІШ (СЕРБІЯ)
ЗЕЛЕНОГУРСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ПОЛЬЩА)

Людина віртуальна: нові горизонти

*Збірник наукових праць
(за матеріалами VI Міжнародної науково-практичної конференції
від 30-31 березня 2019 року)*

Канада – Сербія – Азербайджан – Польща – Україна

2019 р.

Scientific Indexing Services

УДК 3(045)

ББК60Я43

Ф 56

Рекомендовано до друку Вченою радою Луганського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти (протокол № 2 від 23 квітня 2019 р.)

Редакційна колегія:

- Бошонкова Ю.О., доктор психологічних наук, професор, СХУ ім. В. Даля (Україна)
Гужва О.П., доктор філософських наук, професор УкрДАЗП (Україна)
Гасанли Г.Б., доктор філософії з богословських наук, професор БГУ (Азербайджан)
Алієва С.Н., кандидат соціологічних наук, викладач БДУ (Азербайджан)
Алієва Я.Н., кандидат соціологічних наук, доцент БДУ (Азербайджан)
Арслан П.Х., Фі.Д., професор, Університет ім. Неджметтин Ербакана (Туреччина)
Драчук О.П., кандидат медичних наук, доцент ВНМУ ім. М.І. Пирогова (Україна)
Сременко О.М., доктор філософських наук, професор СХУ ім. В. Даля (Україна)
Журба М.А., доктор філософських наук, професор, голова ГО «Оборність» (керионик), (Україна)
Журба А.М., кандидат психологічних наук, доцент МАУП (Україна)
Заванька Н.С., доктор психологічних наук, професор СХУ ім. В. Даля (Україна)
Йованович Предраг, професор Університету м. Ніш (Сербія)
Калько І.В., кандидат педагогічних наук, доцент ЛОІППО (Україна)
Карабацак Н.Н., Фі.Д., доцент, Університет ім. Фейза Паїна Ердогана (Туреччина)
Касьянова О.В., кандидат педагогічних наук, доцент ЛОІППО (Україна)
Касьянова В.О., кандидат економічних наук, доцент ІХП СХУ ім. В. Даля (Україна)
Короткова О.О., кандидат історичних наук, доцент СХУ ім. В. Даля (Україна)
Кравчук О.О., доктор юридичних наук, доцент, зав. кафедри господарського та адміністративного права КЛІ ім. Ігоря Сікорського (Україна)
Кузьміченко І.О., кандидат філософських наук, доцент ДЗ «ЛДМУ» (Україна)
Москальова Л.Ю., доктор педагогічних наук, професор МДПУ (Україна)
Павлов С.В., кандидат географічних наук, доцент ДЗ «ЛДМУ» (Україна)
Пагава О.В., кандидат психологічних наук, доцент ЛОІППО (Україна)
Поліщук О.П., доктор філософських наук, професор ЖДУ ім. І. Франка (Україна)
Польовий М.А., доктор політичних наук, професор ДонНУ імені Василя Стуса (Україна)
Радченко О.В., доктор наук з державного управління Томарської Академії в Слупську (Польща)
Сапанько Р., доктор габілітований, професор Зеленодурського університету (Польща)
Сабадаш Ю.С., доктор культурології, професор МДУ (Україна)
Савонова Г.І., кандидат філософських наук, старший викладач ЛОІППО (Україна)
Свішчівська О.І., кандидат філософських наук, доцент ЖДУ ім. І. Франка (Україна)
Старостенко Т.М., кандидат філолог. наук, доцент ХНПУ ім. Т.С. Шевченка (Україна)
Талишинський Е.Б., кандидат політичних наук, доцент БГУ (Азербайджан)
Устищенко-Косоріч О.А., доктор педагогічних наук, професор СДПУ ім. А.С. Макаренка (Україна)
Хамарта Е.С., Фі.Д., професор, Університет ім. Неджметтин Ербакана (Туреччина)
Ціфтин С.С., Фі.Д., доцент, Університет ім. Неджметтин Ербакана (Туреччина)
Щорупа М.В., д-р філософ. наук, професор КДАВПП ім. гетьмана Конашевича-Сагайдачного (Україна)
Щудло С.А., доктор соціологічних наук, професор, Фроловський державний педагогічний університет імені Івана Франка (Україна)

Людина віртуальна: нові горизонти: зб. наукових праць / за заг. ред. д.філос.н. Журби М.А. — Монреаль: СРМ «ASF», 2019. — 166 с.

У збірці здійснюється багатоаспектний аналіз трансформації сучасної культури, духовності в інформаційному просторі з урахуванням специфіки й соціальної динаміки філософії, етики, естетики, мистецтва, психології, педагогіки, соціології, економіки, політики і права.

Видання розраховане на науковців, викладачів, аспірантів та студентів.

УДК 3(045)

ББК60Я43

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір і точність наведених фактів, цитат та інших відомостей.

© Колектив авторів, 2019

Логвіна-Бик Т.А.,

*вчитель-методист з біології, к.пед.н., доцент кафедри ботаніки
і садово-паркового господарства, Мелітопольський державний
педагогічний університет імені Богдана Хмельницького,*

Бик Н.В.,

*студентка IV курсу, спеціальність «Практична психологія», Мелітопольський
державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького,
Україна, м. Мелітополь*

НОВІ ГОРИЗОНТИ УКРАЇНСЬКОЇ ОСВІТИ У СУЧАСНОМУ СВІТІ

На сучасному етапі розвитку суспільства відбувається складний процес взаємопроникнення національних систем освіти, стандартизації освітніх програм та оновлення вимог до професійної компетентності людини, формування глобальної освітньої моделі. Вища педагогічна освіта, яка розроблена на рівні теоретичних концепцій і міркувань, має прогалини у здійсненні основних положень і концепцій у практичній сфері, а українська вища освіта має певні ментальні особливості та культурні надбання, що робить її по-справжньому оригінальною.

Багато дослідників вважають, що повинна бути створена така система неперервної професійної освіти, в якій поєднуються б переваги інтеграції і, водночас, повага до здібностей та прав окремої особистості, нації, країни. Освіта повинна знайомити з основами національної культури, формувати вміння добирати, інтерпретувати та використовувати у повсякденному житті корисні та необхідні для людини факти та теоретичні положення, включаючи їх як в історичний контекст, так і в професійну діяльність, а не механічно перекладати на національний ґрунт зразки освіти інших країн, які успішно зарекомендували себе в інших країнах, але мають свої ментальні та технологічні особливості або недоліки. «Сліпе» копіювання зразків та досвіду роботи окремих країн та викладачів вищих навчальних закладів унеможливає розвиток професійних та творчих здібностей студентів, а студенти, в свою чергу, не знають, до якого результату вони прийдуть у процесі навчання і яким чином будуть сформовані професійні та спеціальні компетентності з певного фаху, який їм необхідний для подальшої професійної діяльності.

Україна бере активну участь у створенні єдиного освітнього, інтелектуального та кібернетичного простору. На даний час володіння інформацією, яка є основою нових розробок та наукових досліджень стає вирішальною умовою успіху, і це дає можливість зростати розумовій,

висококваліфікованій і творчій праці випускників вищих навчальних закладів. На жаль, останні двадцять років в Україні здійснювалося накопичення знань та фактів, а не формування ставлення до використання сучасного досвіду та професійних вмій фахівців, дбайливе ставлення до здоров'я було замінено на копіювання поведінки та надбань з рекламних закордонних постів та відеофрагментів. З екранів телевізорів та комп'ютерів життя дійсно вважалося легким і без утруднень, а молоде покоління вважало за необхідне отримати все і зараз, не прикладаючи певних зусиль для власного розвитку, вимагаючи це у батьків і відбираючи у інших.

Людині властива багатомірність. Античний філософ Протагор розглядав світ, як світ людини і його вислів про те, що «людина – мірило всіх існуючих речей, якщо вони існують, неіснуючих, якщо вони не існують», є актуальним і сьогодні. Відомо, що Г. Маркузе назвав людину одномірною, звинувачуючи її в небажанні відмовитися від «комфорту споживацьких цінностей», а саме: негативні сторони суспільства масового споживання [1].

В.О. Огнев'юк зазначає, що людина, навіть на початку цивілізації, не була одномірною, а споживацькі цінності властиві не тільки для індустріального, але й для первісного чи будь-якого іншого суспільства, що було після нього і питання полягає саме в доступності і можливості матеріальних благ для людини. Одним із важливих рушіїв розвитку цивілізації є споживання, прагнення мати, що і посилювало й продовжує посилювати багатомірність людини [2]. Автор зазначає: «Багатомірність людини слід розуміти як її здатність до виконання великої кількості соціальних ролей – сина/дочки, коханого/коханої, чоловіка/дружини, батька/матері, брата/сестри, онука/онуки, родича/родички, сусіда/сусідки, працівника/працівниці, громадянина/громадянки своєї держави, Європи, світу, а також носія певної професії, культури і національності, представника певної громади, церкви; виробника, споживача, слухача, телеглядача, глядача театру, промовця, учня, вчителя, читача, дописувача, партнера, конкурента, власника, підлеглого, керівника, позичальника, туриста, пасажира, співвітчизника, іноземця, товариша, ворога, опонента, хворого, здорового, старшого, меншого, бідного, багатого, виборця, вибраного...» [2, с.6].

І продовжуючи думку, В.О. Огнев'юк вважає, що багатомірність під силу освіченій людині, повинна базуватися на модернізації освіти і має спиратися на важливу тріаду:

- імператив освіченої людини НОМО EDUCATUS та її багатомірність;
- імператив формування нової парадигми креативного професіоналізму;
- імператив постійних трансформацій [2, с.6].

У процесі входження України у Болонський процес було здійснено розширення доступу до вищої освіти, мобільність викладачів і студентів, підвищення якості європейської вищої освіти, та можливість працевлаштування випускників вищих навчальних закладів за кордоном,

враховуючи конкурентоспроможність випускників вищих навчальних закладів на ринку праці, і, на жаль, Україна була не на першому місці у вирішенні цього питання. Виникло питання щодо навчальних програм підготовки фахівців у певній галузі. На даний час в освіті України відбувається процес усвідомлення у студентів нового ставлення до себе як творчої і здібної особистості, ціннісно-орієнтоване ставлення до власних надбань та досягнень, розвиток індивідуальних якостей, спрямованість та сталість і дієвість власних цінностей особистості, пошук раціональних способів буття.

Ми вважаємо, що перспективами розвитку процесу навчання може стати більш індивідуалізоване навчання, в якому повністю зміниться діяльність і роль викладача вищого навчального закладу та вчителя-лектора. На перший план вийдуть не тільки INTERNET – ресурси і інтернет – енциклопедії, діяльність викладача трансформується в діяльність наставника, який здійснює процес навчання та організує дослідницьку та творчу діяльність студентів. Викладачі і вчителі закладів освіти сприятимуть розвитку інтересів і цілей навчання, і всебічно будуть допомагати студентам в їх реалізації. Проблеми освіти перетворюються на задачі освіти, які потребують свого вирішення, а навчальні заняття трансформуються на загальне спільне обговорення, під час яких студенти зможуть обмінюватися ідеями та думками під керівництвом викладача.

Професійне педагогічне навчання дає людині можливість підготуватися до життя в умовах соціокультурного життя і професійної діяльності, які постійно змінюються та трансформуються. Тому основна увага спрямована на загальний розвиток особистості та комунікативних здібностей, таких як засвоєння нових знань, критичності та культури мислення, самостійності у прийнятті рішень, розвитку інформаційних навичок, що може забезпечувати освіта упродовж життя. Таким чином, освіта і надалі стане мистецтвом сприяння прагненню багатомірної особистості до саморозвитку, неперервності освіти на основі новітніх технологій, формування у студентів компетенції, необхідних для успішної самореалізації у суспільстві.

Література

1. Маркузе Г. Эрос и цивилизация. Одномерный человек: Исследование идеологии развитого индустриального общества / Г. Маркузе; пер. с англ. А.А. Юдина. – М.: ООО «Издательство АСТ», 2002. - 526 с.

2. Огнев'юк В.О. Багатомірна людина. Епоха трансформації. Освіта [Електронний ресурс] <https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=Огнев'юк+В.+О.+Багатомірна+людина>